U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **NašiServis s.r.o.,** se sídlem Vrbická 101/154, Ostrava, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 - Dolní Chabry, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,** se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 73 A 40/2017,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 9. 5. 2018 blanketní kasační stížnost, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkumu a zrušení rozsudku Krajského soudu Brně ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 73 A 40/2017. Ke kasační stížnosti stěžovatel přiložil protokol o jednání ze dne 25. 4. 2018, č. j. 73 A 40/2017 – 41, ze kterého vyplývá, že Krajský soud v Brně při tomto jednání vyhlásil rozsudek, jímž zamítl podanou žalobu.

[2] K dotazu Nejvyššího správního soudu sdělil Krajský soud v Brně, že rozsudek vyhlášený dne 25. 4. 2018 nebyl doposud písemně vyhotoven a tudíž ani odeslán účastníkům řízení (nenabyl tak právní moci). Je tak zcela evidentní, že stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil s kasační stížností dříve, než mu byl rozsudek v písemné podobě doručen, tzn. dříve, než mu začala plynout lhůta k podání kasační stížnosti, resp. než mu vzniklo oprávnění rozsudek kasační stížností napadnout. Kasační stížnost je totiž mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví a lze ji podat do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (§ 102 a § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně. Podle § 120 s. ř. s. se toto ustanovení uplatní i v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem. Smyslem institutu odmítnutí kasační stížnosti pro předčasnost je předejít tomu, že kasační stížnost se opírá jen o více či méně nekvalifikovaný odhad, případně „věštění“ podoby zatím neexistujícího rozhodnutí krajského soudu, resp. že se opírá o více či méně nepřesné informace o výroku a odůvodnění, odposlechnuté přímo či zprostředkovaně při veřejném ústním vyhlášení rozhodnutí v jednací síni krajského soudu. Z pohledu opačného, kasační stížnost lze podat až poté, co se stěžovatel přesně a úplně seznámí s nařízeným rozhodnutím a jeho odůvodněním, neboť teprve pak může kvalifikovaně a v relativně krátké lhůtě pro podání kasační stížnosti předestřít Nejvyššímu správnímu soudu důvody, pro které by mělo dojít k jeho kasaci (§ 103 s. ř. s.). K závěru o předčasnosti kasační stížnosti podané před doručením napadeného rozsudku stěžovateli ostatně dospívá i odborná literatura, podle které „[n]*ávrh je předčasný, pokud byl podán dříve, než začala plynout lhůta pro jeho podání*“ (viz POTĚŠIL, L., ŠIMÍČEK, V. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2014, s. 368).

[4] Ze shora uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána předčasně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost, nemaje jiné možnosti, podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. obratem odmítl tak, aby se o této skutečnosti stěžovatel včas dověděl a nespoléhal na to, že již proti zmíněnému rozsudku kasační stížnost podal, resp. aby případně účinně využil svého práva podat kasační stížnost proti tomuto rozsudku v zákonné dvoutýdenní lhůtě poté, co mu bude procesně účinně doručen (vzhledem k tomu, že se tak doposud nestalo, nedošlo odmítnutím předčasně podané kasační stížnosti k odepření přístupu k soudu).

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2018

Mgr. David Hipšr
předseda

senátu